

výuky, většinou chodí týden na teoretické vyučování a týden na odborný výcvik. Realizace odborného výcviku na dálku je ale nemožná. Právě praktická výuka ve škole nebo ve firmách je pro budoucí řemeslníky nenahraditelná. Pokud by stávající stav trval ještě několik týdnů nebo se cyklicky opakoval, mohou v příštích letech na trh práce nastoupit tisíce nedostatečně připravených řemeslníků," upozornil Miloslav Janeček, ředitel Střední odborné školy Jarov.

Každý den, kdy se žáci učebních oborů nemohou prezenčně účastnit odborného výcviku, se nesmazatelně podepíše na jejich kvalifikaci. „Manuální dovednosti prostě distančně učit nelze, žák oboru zedník se jenom podle videa postavit zeď nenaučí, instalatér se usadit umyvadlo také nenaučí – je to jako kdybychom děti chtěli učit lyžovat, aniž bychom jim dali lyže a postavili je na svah. Problémem je samozřejmě i potřebné vybavení, žáci obvykle nemají doma soustruh, svářečku, dílenské pracovní stoly a málokterý rodič si od žáka prvního ročníku nechá vymalovat obývací pokoj. Žáci jednoduše nemají vybavení ani možnosti na to, jak si řemeslo ‚osahat‘," vysvětlil M. Janeček.

Současná situace velmi trápí také zástupce zaměstnavatelů a podnikatelů. „Nová vlna restrikcí bohužel přišla v době, kdy podle našeho nedávného průzkumu čeští rodiče začali měnit přístup k volbě dalšího vzdělání svých dětí po ukončení základní školy," upozornil Josef Jaroš z poradenské skupiny Apogeo. „Čtyři z pěti rodičů by potomka podporovali, pokud by se

rozhodl vyučit se řemeslu," upřesnil. Že to jsou z hlediska budoucnosti dětí racionální úvahy, potvrzuje i Eva Svobodová, členka představenstva a generální ředitelka Asociace malých a středních podniků a živnostníků ČR. „Navzdory epidemii covid-19 mají řemeslníci ve svých dířkách stále plno," řekla.

Shutterstock

Teoretickou část výuky zvládají střední odborné školy poměrně dobře. Velký problém ale představuje odborný výcvik – řemeslo se na dálku zkrátka nikdo nenaučí. „Často se mluví o tom, jaký problém je distanční vzdělávání pro malé děti, což je jistě pravda, naprosto stejný, ne-li závažnější problém je to ale pro odborný výcvik v učebních oborech. Naši žáci už přišli od zavedení distanční výuky, tedy od loňského jara, o stovky hodin odborného výcviku, které jim nikdo nenahradí a které jim budou bezpochyby v jejich pracovním životě, alespoň v jeho začátcích, zásadně chybět," řekl M. Janeček.

Ředitelé škol usilují o co nejrychlejší znovuzavedení prezenční praktické výuky. V dodržování bezpečnostních opatření nevidí problém. „Umožnění prezenční

výuky odborného výcviku alespoň posledních ročníků učebních oborů je mnohem méně epidemicky nebezpečné než výuka žáků 1. a 2. tříd v základních školách. Odborný výcvik je totiž standardně realizován nikoliv po třídách, ale po pracovních skupinách. Tyto pracovní skupiny jsou tvořeny učitelem odborného výcviku – mistrem – a několika málo žáky. Navíc každý žák většinou pracuje samostatně u svého pracovního stolu nebo stroje, a to ve velké dílně nebo i venku například v případě zahradníků. Vzdálenosti, přesněji rozestupy mezi jednotlivými žáky jsou tedy značné. Stejně tak vyžadovaná ochrana dýchacích cest je mnohem jednodušší dodržována u bezmála dospělých středoškoláků než u malých dětí na prvním stupni základních škol," uvedl ředitel Janeček.

Problémem bude také skládání závěrečných zkoušek, ve kterých hraje významnou roli právě praktická část. „U studijních oborů se nyní řeší úprava maturitní zkoušky, ale o skutečnosti, že i žáci učebních oborů dnes konají svoji obdobu společné části maturitní zkoušky, se nehovoří. Přitom už řadu let jsou závěrečné učňovské zkoušky ve všech školách realizovány dle stejných zadání a úkolů. Závěrečná zkouška opravdu není jednoduchá, má tři samostatné části – písemnou, praktickou a ústní. V praktické části žáci něco vyrábí a tvoří – letos to ale bez praxe získané v odborném výcviku půjde jen těžko. O přizpůsobení závěrečných zkoušek se debata nevede a prozatím nikdo ani neví, jakou budou mít letos podobu," uzavřel Miloslav Janeček.

DO ŠKOL V IZRAELI NESMÍ SKUPINY, PODLE NICHŽ JE V TÉTO ZEMI APARTHEID

Izraelský ministr školství Joav Galant zakázal skupinám, označujícím Izrael za režim apartheidu, pořádat přednášky na školách. Tento termín nedávno použili ochránci lidských práv ze skupiny Betsalem ve zprávě, v níž tvrdí, že Izrael zachází s Palestinci jako s občany druhého řádu a počíná si právě jako režim apartheidu.

Izraelští politici i část veřejnosti s tím zásadně nesouhlasí. Ministr Galant vydal příkaz, aby členové skupin, jež se takto o Izraeli vyjadřují, nemohli ve školách organizovat žádné akce. Betsalem to ale ignorovala a prostřednictvím videa přednášku uspořádala na jedné škole v Haifě. „Budeme skutečný stav dál dokumentovat a analyzovat ho stejně jako o tom budeme veřejně mluvit k Izraelcům i světu," oznámila skupina.

Právní centrum pro arabskou menšinu v Izraeli Adalah vyzvalo generálního prokurátora, aby Galantovo nařízení zrušil, protože podle něj ministr na podobný postup nemá právo a skutečným smyslem

jeho rozhodnutí je „umlčet legitimní hlasy".

Izrael v roce 2018 přijal zákon, podle něž je možné zakázat přednášky a další aktivity ve školách těm, kteří podporují právní postih izraelských vojáků v cizině. Zákon byl přijat hlavně kvůli činnosti skupiny, jež si říká Breaking the Silence (Prolomit mlčení) založené bývalými izraelskými vojáky, kteří nesouhlasí s vládní politikou na palestinském Západním břehu Jordánu. Zda se na nový Galantův příkaz zákon z roku 2018 vztahuje, není podle agentury AP jasné.

Izrael okupuje Západní břeh Jordánu, v rozporu s mezinárodním právem anek-

toval převážně Araby obývaný východní Jeruzalém a zavedl blokádu na palestinském Pásmu Gazy. Podle Betsalem přestal Západní břeh Jordánu i Pásmo Gazy považovat za palestinské a zavedl tam systém, v němž Palestinci mají méně práv než Izraelci. Na Západním břehu Jordánu je množství židovských osad. Podle Betsalem Izrael diskriminuje i arabskou menšinu na svém území. Izraelští Arabové tvoří ve více než devítimilionovém Izraeli 20 procent obyvatel.

Izraelská vláda rozhodně odmítá použití termínu apartheid. Režim zavedený na Západním břehu Jordánu a v Pásmu Gazy označuje za dočasná bezpečnostní opatření. Betsalem ale tvrdí, že Izrael ve skutečnosti vládne celému území od Středozemního moře po řeku Jordán a sedm milionů Židů na něm má více práv než stejné množství Palestinců.